

słowo stało się ciałem,
słowo Boże ma moc,
jest żywe i skuteczne.

DOM *na* SKALE

*„Mizerna cicha, stajenka licha, pełna niebieskiej chwały,
oto leżący przed nami śpiący w promieniach - Jezus mały ...”*

**Na czas Bożego Narodzenia
życzymy naszym Czytelnikom
obfitości Bożych Łask, błogosławieństwa od Dzieciątka.
Zdrowia, radości, wiary, nadziei i miłości,
otwartości na drugiego człowieka i odwagi
w pokonywaniu trudności.
Niech Boża Dziecina nas strzeże i darzy łaskami
w nadchodzącym Nowym Roku 2017.**

*Redaktor naczelna
z kolegium redakcyjnym*

KOŁĘDUJMY MAŁEMU JEZUSOWI

Jasełka, konkurs kolęd i pastorałek

**Śpiewanie i granie kolęd oraz pastorałek
w niedzielę, 8 stycznia 2017r. o godz. 15.00
15.00 - Jasełka w wykonaniu dzieci;
15.30 - występy zgłoszonych wykonawców;
17.30 - przewidziane zakończenie konkursu.**

**Uczestniczyć mogą zarówno indywidualne osoby:
dzieci, młodzież, dorośli, zespoły i całe rodziny.**

Przewidziane są nagrody.

Zapisy do 04. 01. 2017r.

Zapraszamy

Umiłowani Parafianie: „IDZCIE I GŁOŚCIE”

Dobiega końca duszpasterska droga odnowy przymierza chrzcielnego, jaką Kościół katolicki w Polsce wybrał na lata 2013-2017. Decyzja Konferencji Episkopatu Polski, by ukierunkować działania pastoralne na zagadnienie chrztu, związana była z przypadającą w 2016 roku 1050. rocznicą chrztu Polski. Komisja Duszpasterstwa wypracowała wizję czteroletniego programu pracy, która streszcza się w słowach: Przez Chrystusa, z Chrystusem, w Chrystusie. Przez wiarę i chrzest do świadectwa.

Plan pastoralny na lata 2013-2017 prowadził od wiary przez nawrócenie i chrzest do misji. Na pierwszy rok (2013/2014) wybrano hasło: Wierzę w Syna Bożego, na drugi (2014/2015): Nawracajcie się i wierźcie w Ewangelię, na trzeci (2015/2016): Nowe życie w Chrystusie i na czwarty (2016/2017): Idźcie i głoscie. Każdy rok pracy złączony był ze znakiem z liturgii chrztu. Były nimi: świeca, krzyż, woda i biała szata oraz w ostatnim roku, olej. Znaki te mają pomóc ochrzczonej w odnowieniu łaski tego sakramentu i w odkrywaniu godności i misji, jaką otrzymali.

Warto przypomnieć drogę, którą przebyliśmy, by zrozumieć, że konsekwencją doświadczenia zjednoczenia z Chrystusem w chrzcie świętym jest apostołstwo. Jesteśmy posłani, by dzielić się doświadczeniem Boga, które posiadamy. Nie potrzebujemy do tego specjalnej misji biskupa, ponieważ otrzymujemy ją od samego Boga poprzez chrzcielne zanurzenie w śmierci i zmartwychwstaniu Jego Syna. „Idźcie i głoscie” — to hasło pracy duszpasterskiej ostatniego roku programu duszpasterskiego na lata 2013-2017. Mocą sakramentu chrztu i bierzmowania jesteśmy namaszczeni Duchem Świętym i posłani, by głosić światu, że Bóg jest, że kocha świat i człowieka i pragnie jego szczęścia.

By iść i głosić, trzeba najpierw doświadczyć w swoim życiu spotkania z żywym Bogiem. Sakramentalnie dokonało się to w chrzcie, bierzmowaniu, spowiedzi świętej i nade wszystko w Eucharystii, ale potrzeba odkrycia tego skarbu, współpracy z otrzymanymi darami i charyzmatami i zgody na to, że Bóg działa w moim życiu. Proces ten polega na odkryciu faktu, że pierwszym terenem misyjnym jest moje serce i nikt mnie tam nie zastąpi. Ja sam muszę otworzyć się na Boga i doświadczyć działania Jego łaski. Potrzebne jest tu moje otwarcie na Słowo Boże, wczytanie się w nie i życie nim, by wzrastać w posłuszeństwie woli Bożej. Znakiem, jaki towarzyszy nam w ostatnim roku, jest olej i namaszczenie.

Okazją do kontynuowania Nadzwyczajnego Jubileuszu Miłosierdzia będzie w Polsce Rok Świętego Brata Alberta, ustanowiony z okazji 100. rocznicy jego śmierci. Rok ten potrwa od 25 grudnia 2016 roku do 25 grudnia 2017 roku. W kontekście tematu roku „Idźcie i głoscie” przykład św. Brata Alberta stanie się okazją do uwiarygodnienia czynami miłosierdzia tego, co będziemy głosić. Czekają nas także 100. rocznica objawień fatimskich oraz 25. rocznica obecności figury Matki Bożej Fatimskiej w naszej świątyni. Będzie to okazja do przypomnienia sobie, że Matka Boża wzywała przed stu laty do nawrócenia, pokuty i modlitwy różańcowej oraz udziału w nabożeństwach pierwszych sobót miesiąca wynagradzających jej Niepokalanemu Sercu. Na czas Świąt Bożego Narodzenia, daru Nowego Roku Pańskiego 2017 i na wszystkie dni, życzę, aby treść przesłania „Idźcie i głoscie” stała się naszym osobistym, rodzinnym i parafialnym udziałem.

*Z darem modlitwy
ks. Piotr Toczek*

Objawienie Pańskie

To jedno z najstarszych świąt w Kościele. Trzej królowie być może byli astrologami czy mędracami, którzy ujrzeli gwiazdę — znak narodzin Króla. Jednak pozostanie tajemnicą, w jaki sposób stała się ona dla nich czytelnym znakiem, który wyprowadził ich w daleką i niebezpieczną podróż do

Jerozolimy. Herod, podejmuje ich, dowiaduje się o celu podróży. Podejrzewa, że narodził się rywal. Na podstawie proroctwa w księdze Micheasza z VI w. p. Chr., kapłani jako miejsce narodzenia Mesjasza wymieniają Betlejem. Tam wyruszają Mędrcy. Odnajdując Dziecię Jezus, ofiarowują Mu swe dary. Ponieważ mamy trzy dary, to w tradycji pojawiła się wieść, że chodziło o trzech mędrców albo o trzech królów. Bardzo rzadko mówiono: „trzech magów”. Termin bierze się stąd, że w Ewangeli po grecku jest słowo „magoj”. W tamtych czasach termin ten nie tyle oznaczał „maga — czarnoksiężnika”, co raczej mędrca. Często używamy nazwy „królowie”, gdyż odbyli bardzo kosztowną podróż. Tylko królowie jako zamożni ludzie mogli sobie na nią pozwolić.

O bogactwie przybyszy świadczą też dary. Jeden z nich

przyniósł złoto, drugi — kadzidło, trzeci — mirrę. Złoto to symbol królewskości, kadzidło — kapłaństwa, a mirra to taki dodatek zapachowy albo smakowy. Jest to symbol czystości słowa, a więc nauczania. Czyli godność królewska, kapłańska i prorocka Jezusa.

Nie znamy zresztą imion trzech króli. Wiemy dobrze, że w tradycji, która jest bardzo żywa u nas, nadano im imiona Kacper, Melchior i Baltazar. Mało tego, że nadano im imiona — kiedy zaczęto ich przedstawiać w ikonografii, np. na obrazach, to Kacpra przedstawiano jako Murzynę, jest czarny. Melchior przedstawiany jest jako Europejczyk, jako Grek. Natomiast Baltazara przedstawiano jako Azjatę, czasami ma nawet skośne oczy, albo przedstawiany jest tak jak Hindus. Wszystkie trzy rasy — w ten sposób mówili malarze — oddały chwałę małemu Jezusowi. Po wizycie w Betlejem Kacper, Melchior i Baltazar otrzymawszy we śnie wskazówkę, aby nie wracali do Heroda, udają się do swoich krajów inną drogą. Próbowano tę drogę wytyczyć. Ponieważ z Betlejem każdy, kto wraca na Wschód, musi iść przez

Jerozolimę, to tłumaczono, że z Betlejem poszli na południe, do Hebronu, potem do Gazy, potem wzdłuż Morza Śródziemnego, a później zatrzymali się w Nazarecie, następnie byli w Kafarnaum — czyli wszędzie tam, gdzie Jezus później działał. Zatem chociaż jeszcze Jezusa nie poznali, chociaż jeszcze Jezus nie rozpoczął publicznej działalności, to ci trzej mędrcy, już przeszli Ziemię Świętą niejako zwiastując to, co miało się z Jezusem później dokonać.

Uroczystość Objawienia Pańskiego należy do pierwszych, które uświęcił Kościół. Na Wschodzie pierwsze jej ślady spotykamy już w III w. Tego właśnie dnia obchodził Kościół grecki święto Bożego Narodzenia, ale w treści znacznie poszerzonej: jako uroczystość Epifanii, czyli zjawienia się Boga na ziemi w tajemnicy wcielenia. Na Zachodzie uroczystość Objawienia Pańskiego datuje się od

końca IV w. W Trzech Mędrcach pierwotny Kościół widzi siebie, świat pogański, całą rodzinę ludzką, wśród której zjawił się Chrystus, a która w swoich przedstawicielach przychodzi z krańców świata złożyć Mu pokłon. Uniwersalność zbawienia akcentują także: sama nazwa święta, jego wysoka ranga i wszystkie teksty liturgii dzisiejszego dnia.

W okresie wypraw krzyżowych, kiedy rycerze chrześcijańscy

doszli do Ziemi Świętej, Arabowie postarali się o relikwie Trzech Królów. Skąd te relikwie mieli — pozostaje ich słodką tajemnicą. Faktem jest, że relikwie przybyły do Europy. I że w Europie wybudowano jedną z najpiękniejszych katedr, która jest poświęcona Trzem Królom, w której te relikwie średniowieczne są przechowywane. Ta katedra to Katedra Trzech Króli w Kolonii, w Niemczech.

Od XV/XVI w. w kościołach poświęca się dziś kadzidło i kredę. Kredą oznaczamy drzwi na znak, że w naszym mieszkaniu przyjęliśmy Wcielonego Syna Bożego. Piszemy na drzwiach litery K+M+B, które mają oznaczać imiona Mędrców lub też mogą być pierwszymi literami łacińskiego zdania: Niech Chrystus mieszkanie błogosławi — po łacinie: Christus mansionem benedicat — zwykle dodajemy jeszcze aktualny rok C+M+B 2017.

Trzej królowie stali się symbolem tych, którzy szukają Pana Boga, przychodzą do Niego z daleka podczas gdy ci, którzy są blisko, nie zawsze potrafią Go rozpoznać.

Ballada o Trzech Królach

Tajemnicę przesypując w sobie
jak w zamkniętej kadzi ziarno,
jechali trzej królowie
przez ziemię rudą i skwarną.

Wielbłąd kołysał jak maszt,
a piasek podobny do wody;
i myślał król: „Jestem młody,
a nie minął mnie wielki czas.
I zobaczę w purpurze rubinów
ogień, siły magiczny blask;
może stanę się mocniejszy od czynów
przez ten jeden, jedyny raz”.

Tygrys prężył siłę jak wąż,
mięśnie w puchu grały jak harfa.
Na tygrysie jechał drugi mąż,
siwą grzywę w zamyśleniu szarpał.

„Teraz - myślał - po latach tyłu,
gdy zobaczę, jak płomienie cudu drżą,
moje czary skarbów mi uchylą,
moje wróżby nabiegłą krwią.

Ziemia pełna jak złoty orzech,
pęknie na niej skorupy gład,
usta jaskiń diamentowych otworzy
przez ten jeden, jedyny raz.”

Trzeci król na rybie
wielkiej jak wyspa jechał
przez stępy podobne szybko
błękitnej pod wiatru miechem.

Nucił: „Po latach stu
kwiat początku i końca ogień
w jedno koło związanych nut
gdy zobaczę, sam się stanę Bogiem.

W suche liście moich ciemnych ksiąg
spłynie mądrość odwiecznych gwiazd
i osiadzie w misie moich rąk
przez ten jeden, jedyny raz”.

A w pałacach na łąkach zielonych,
co jak sukno wzburzonej fali,
mieli króle trzej błękitne dzwony,
w których serca swe na co dzień chowali.

A tak śpiesznie biegli, że w pośpiechu
wzięli tylko myśli pełne grzechu.

Więc uklękli trzej królowie zadziwieni,
jak trzy słupy złocistego pyłu,
nie widząc, że się serca trzy po ziemi
wlokły z nimi jak psy smutne z tyłu.

I spojrzeli nagle wszyscy trzej,
gdzie dzieciątko jak kropla światła,
i ujrzeni, jak w pękniętych zwierciadłach,
w sobie - czarny, huczący lej.

I poczuli nagle serca trzy,
co jak pięści stężały od żalu.

Więc już w wielkim pokoju wracali,
kołysani przez zwierzęta jak przez sny.

Wielbłąd z wolna huśtał jak maszt,
tygrys cicho jak morze mruczał,
ryba smugą powietrza szła.

I płynęło, i szumiało w nich jak ruczaj.
Powracali, pośpieszali z wysokości
trzej królowie nauczeni miłości.

Krzysztof Kamil Baczyński

Orszak Trzech Króli 06. 01. 2017r.

godz. 11.30 - 14.30 Gdańsk - Główne Miasto

jest wydarzeniem ze swej natury religijnym. Jest jednak kierowany nie tylko do katolików, ale do wszystkich chrześcijan, ludzi innych wyznań, a także osób niewierzących ze względu na swoje humanistyczne przesłanie o wartościach, tradycji i rodzinie.

Zapraszamy. Weź udział!

Blisko Ewangelii

Mt 2,13-23

Ewangelia

Gdy oni odjechali, oto anioł Pański ukazał się Józefowi we śnie i rzekł: Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i uchodź do Egiptu; pozostań tam, aż ci powiem; bo Herod będzie szukał Dziecięcia, aby Je zgładzić. On wstał, wziął w nocy Dziecię i Jego Matkę i udał się do Egiptu; tam pozostał aż do śmierci Heroda. Tak miało się spełnić słowo, które Pan powiedział przez Proroka: Z Egiptu wezwałem Syna mego. Wtedy Herod widząc, że go Mędracy zawiedli, wpadł w straszny gniew. Posłał [oprawców] do Betlejem i całej okolicy i kazał pozabijać wszystkich chłopców w wieku do lat dwóch, stosownie do czasu, o którym się dowiedział od Mędrców. Wtedy spełniły się słowa proroka Jeremiasza: Krzyk usłyszano w Rama, płacz i jęk wielki. Rachel oplakuje swe dzieci i nie chce utulić się w żalu, bo ich już nie ma. A gdy Herod umarł, oto Józefowi w Egipcie ukazał się anioł Pański we śnie, i rzekł: Wstań, weź Dziecię i Jego Matkę i idź do ziemi Izraela, bo już umarli ci, którzy czyhali na życie Dziecięcia. On więc wstał, wziął Dziecię i Jego Matkę i wrócił do ziemi Izraela. Lecz gdy posłyszał, że w Judei panuje Archelaos w miejsce ojca swego, Heroda, bał się tam iść. Otrzymawszy zaś we śnie nakaz, udał się w strony Galilei. Przybył do miasta, zwanego Nazaret, i tam osiadł. Tak miało się spełnić słowo Proroków: Nazwany będzie Nazarejczykiem."

Z chwilą narodzenia Jezusa dla całego narodu izraelskiego nadeszła chwila decydująca. W Jezusie Chrystusie spełniają się nie tylko słowa proroków zapowiadających Jego nadejście, ale też głęboka symbolika historii Izraela. W niej Bóg zawarł prawdy, które na swój sposób zapowiadały Mesjasza. We fragmencie o ucieczce Jezusa do Egiptu o Jego powrocie mamy doskonały tego przykład. W tych wydarzeniach wypełnia się głęboka wymowa pobytu potomków Abrahama w Egipcie, ich cudowne wyjście i powrót do Ziemi Obiecanej. Główną postacią tamtych wydarzeń był Mojżesz. Prorok Ozeasz w takich słowach ujął wyprowadzenie narodu z niewoli egipskiej: „*Miłowałem Izraela, gdy jeszcze był dzieckiem i syna swego wezwałem z Egiptu*”. Te słowa proroka jeszcze raz spełniły się w sposób głębszy i wspanialszy w Jezusie Chrystusie: oto Bóg wzywa swego Syna – Jezusa – z Egiptu, aby powrócił do Palestyny, Ziemi Obiecanej. Święty Mateusz, cytując słowa Ozeasza, ma na myśli Jezusa, który jest nowym Mojżeszem.

Mesjasz miał pochodzić z Betlejem i z tym wszyscy się godzili. Ale żeby miał coś wspólnego z Nazaretem, tego, Żydzi nie chcieli uznać. Miasteczko to nie cieszyło się bowiem dobrą sławą. Dlatego w tym fragmencie św. Mateusz wyjaśnia, dlaczego Jezus nie wychował się i nie wzrastał w Betlejem, ale w Nazarecie. Bóg tak pokierował Jego życiem, że po powrocie z Egiptu dalsze losy życia związane były na długie lata z Nazaretem. Dlatego nazwano Go „**Nazarejczykiem**”. Św. Mateusz szuka jeszcze głębszego uzasadnienia tego imienia. W tym, że Jezus zamieszkał w Nazarecie, widzi wypełnienie się zapowiedzi proroków.

Jezus mówi do dzieci

Wrócił, więc Józef z Maryją i Jezusem do Galilei i osiadł w mieście zwanym Nazaret.

POTRAWY wigilijne w RÓŻNYCH REGIONACH Polski

Wigilijna kolacja zbliża się wielkimi krokami. Tradycja polska głosi, że na stole powinno pojawić się dwanaście postnych potraw wigilijnych, które są równie ważne, jak sianko pod obrusem i dodatkowe nakrycie stołu. Wigilia to jeden szczególny, uroczysty wieczór w roku, który poprzedza Boże Narodzenie. Nieodłącznym elementem jest uroczysta kolacja wigilijna, do której większość polskich rodzin zasiada, gdy zabłyśnie pierwsza gwiazdka na niebie. Podczas kolacji domownicy łamią się opłatkiem, składają sobie życzenia i śpiewają kolędy. O charakterze wspólnej wieczerzy w dużej mierze decyduje też 12 tradycyjnych potraw wigilijnych. Istnieje przeświadczenie, że spróbowanie każdej z dwunastu potraw wigilijnych, chociaż w niewielkiej ilości, zapewni szczęście i pomyślność w przyszłym roku. Zestaw dań wigilijnych podawanych w Polsce różni się w zależności od regionu, ale niektóre dania pojawiają się niemal na każdym stole.

Barszcz czerwony z uszkami jest popularny w całej Polsce. W niektórych regionach podawany jest zamiennie lub obok innych tradycyjnych zup. Mieszkańcy Śląska mają swoją kapuśnicę grzybową oraz zupę migdałową z ryżem i rodzynkami. Na bogatym w ryby Pomorzu, w niektórych domach spotyka się zupę rybną. Z kolei w centralnej Polsce na Wigilię podaje się mazowiecką zupę grzybową, czyli barszcz biały na zakwasie z kapusty z grzybami. Najbardziej oryginalne pod tym względem jest Podhale, gdzie przyrządza się postną kwaśnicę albo barszcz z kwaszonych buraków z fasolą. Na tradycyjnym wigilijnym śląskim stole znajdziemy niespotykaną nigdzie moczke, czyli zupę piernikową z bakaliami. Przygotowywana jest ona z piernika, migdałów, rodzynek, suszonych śliwek, suszonych moreli, gruszek, suszonych fig, orzechów laskowych. W każdej części Śląska przepis na moczke jest inny, głównie różni się dodatkami, ale podstawą pozostaje piernik.

Obowiązkową pozycją na wigilijnym stole są ryby przyrządzone na różne sposoby. Smażony karp występuje w każdym regionie Polski, ale poza nim na Podhalu górale smażą pstrąga. Na Pomorzu podaje się również węgorza, flądre i pstrąga w migdałach. Region ten obfituje w śledzie, które są przyrządzane na wiele sposobów. Marynowane, w śmietanie, duszone z jabłkami i po kaszubsku. Śląskim przysmakiem regionalnym jest karp duszony w piwie. Ciekawostką kulinarną z Wielkopolski jest karp podawany w sosie piernikowym.

Każdy z nas ma smaki, których nigdy nie zapomina i kocha całe życie. Dla wielu osób z pewnością są to tradycyjne, polskie pierogi. Bez pierogów z kapustą i grzybami nie byłoby prawdziwych świąt. Jest to nieodłączna i sztandarowa potrawa wigilijnej kolacji od Pomorza po Podhale. Na Podlasiu obsmażane na rumiano, znane są jako wareniki. W tym regionie podaje się również kartacze z grzybami. W woj. kujawsko-pomorskim również podaje się pierogi z serem, w śląskim z samymi grzybami, a w Małopolsce z owocami np.: śliwkami, czy jabłkami.

Kolejną tradycyjną potrawą, której wiele odmian pojawia się w różnych regionach są kluski z makiem. Na Podlasiu podaje się je z olejem lnianym, na Podhalu z dodatkiem miodu. Kluski z makiem zwane makielkami królują w Wielkopolsce. Przygotowuje się je z maku, bakalii i lekkiego pieczywa lub klusek. Na Śląsku podaje się makówki, czyli chałkę, bądź bułeczki pszenne przekładane masą makową.

Do najpopularniejszych deserów wigilijnych w Polsce zalicza się makowce i pierniki. Na Podlasiu pod koniec Wigilii podaje się drożdżowe racuchy. Na wielkopolskiej wieczerzy nie może zabraknąć drożdżowej strucli, a na Pomorzu drożdżówek kaszubskich oraz sękacza zwanego baumkuchem. Na Śląsku podaje się śląskie pierniki i bytomskie kamyki.

Bez względu na to, jakie potrawy pojawiają się na naszych wigilijnych stołach, a także jakie panują związane z nią tradycje, łączy nas przede wszystkim chęć spędzenia tej magicznej kolacji w ciepłym gronie najbliższych.

Iza P.

Jest zima! Pamiętajmy o naszych „braciach mniejszych” i dokarmiajmy zwierzęta.

Hej kolęda, kolęda, Hej kolędy to czas

Boże Narodzenie to wyjątkowy czas, w którym pochylamy się nad nowonarodzonym Dzieciątkiem. Śpiewamy kolędy w rodzinnym gronie. Odwiedzamy naszych przyjaciół, krewnych, znajomych. W tym odwiedzaniu bliskich, swoich pa-

rafian biorą udział także i kapłani. „Idziecie i głoscie” - niech to hasło nowego roku liturgicznego stanie się wyjątkową okazją do spotkania z drugim człowiekiem, do dialogu z nim.

Kolęda – wizyta duszpasterska to czas, kiedy kapłan przychodzi do naszych domów z błogosławieństwem. Przyjmijmy Go z radością, tak jak przyjaciela. **Odwiedziny kolędowe rozpoczynają się o godz. 16.00, a kończą około godziny 21.00.**

Na stole należy wcześniej przygotować: Pismo św., krzyż, świece, wodę święconą, kropidło (zamiast kropidła może być zwykła zielona gałązka).

Jeśli nasi Parafianie życzą sobie dłużej porozmawiać, pobyć w obecności kapłana czy też ugościć go – może to odbyć się bezpośrednio po kolędzie lub umówić się w dogodnym dla obu stron terminie.

Gdy ktoś jest nieobecny w domu (z różnych przyczyn), a ma życzenie wizyty duszpasterskiej, jest ogłaszany dodatkowy dzień na uzupełnienie kolędy lub można się umówić na kolędę w innym dogodnym terminie.

Co oznaczają litery: C+M+B? Po uroczystości Trzech Króli zwyczajem starochrześcijańskim kreślimy na drzwiach litery od imion trzech mędrców ze Wschodu Kacpra, Melchiora i Baltazara. Starochrześcijańskie tłumaczenie, zbliżone do myśli św. Augustyna, jest złączone z treścią modlitw kolędowych: „Christus Mansionem Benedicat” - „Niech Chrystus błogosławi temu mieszkaniu”.

Ewa Kopernik-Ambroziak

ABY BYLI JEDNO

Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan trwa od 18 do 25 stycznia. Termin ten został zaproponowany przez pioniera ruchu ekumenicznego, Paula Wattsona z USA, aby obejmował czas między dniem wspominającym św. Piotra (18 stycznia – niegdyś w rzymskim kalendarzu święto katedry Apostoła), a dniem upamiętniającym św. Pawła (25 stycznia – święto jego nawrócenia), co miało mieć symboliczne znaczenie. W 2017r tydzień trwać będzie **od 17 do 25 stycznia.**

Tygodnie Modlitw o Jedność Chrześcijan przygotowywane przez Światową Radę Kościołów i Papieską Radę ds. Popierania jedności Chrześcijan odbywają się od 1968 r. Od kilkudziesięciu lat poszczególne kraje przygotowują projekt wyjściowy obchodów Tygodnia ekumenicznego, który potem jest zatwierdzany przez

Papieską Radę ds. Popierania Jedności Chrześcijan oraz Komisję „Wiara i Ustrój” Światowej Rady Kościołów. W Polsce w przygotowywaniu i obchodach Tygodnia uczestniczy Polska Rada Ekumeniczna (PRE) i Kościół rzymskokatolicki. W skład PRE, która formalnie zarejestrowana została w 1946 r., wchodzi: Polski Autokefaliczny Kościół Prawosławny, Kościół Ewangelicko-Augsburski, Kościół Ewangelicko-Reformowany, Ko-

ściół Ewangelicko-Methodystyczny, Kościół Polskokatolicki, Kościół Starokatolicki Mariawitów i Kościół Chrześcijan Baptystów.

W całej Polsce chrześcijanie różnych wyznań będą odwiedzać świątynie bratnich Kościołów i wspólnie modlić o pełną i widzialną jedność chrześcijan. W trakcie Tygodnia, w świątyniach różnych wyznań w całym kraju odbywać się będzie wspólne nabożeństwo ekumeniczne w świątyni jednego z siedmiu Kościołów zrzeszonych w Polskiej Radzie Ekumenicznej (PRE) oraz w świątyniach Kościoła rzymskokatolickiego. Zgodnie z tradycją, podczas Tygodnia Ekumenicznego na nabożeństwa organizowane w świątyniach różnych wyznań, zapraszani są przedstawiciele bratnich Kościołów. Zwyczajem przyjętym w Pol-

sce na nabożeństwach ekumenicznych jest gościnna wymiana kaznodziejów. Zgodnie z ustaleniami podjętymi przez PRE i Kościół rzymskokatolicki, na nabożeństwa należy zapraszać nie tylko duchownych i wiernych bratnich Kościołów, lecz również zachęcać wiernych własnego Kościoła do udziału w nabożeństwach w świątyniach i kaplicach Kościołów innej tradycji.

POWIEW POEZJI

BEZ NIEBIESKIEJ CZAPECZKI

Jezusek w skalnej grocie, na sianie,
nie ma kołyski, becika, ni ciepłych skarpetek -
tego w co niemowlę dzisiaj ubieramy.

Jeśli kochasz Jezusa,
Jego dola cię wzrusza,
to nie grzesz, nie grzesz.

Oddają Mu ciepło: Maryja z Józefem
i wszystkie zwierzęta w stajence zebrane.
Niech miłość serc naszych też grzeje Cię Panie.

Jeśli kochasz Jezusa,
Jego dola cię wzrusza,
to nie grzesz, nie grzesz.

Wtulony w kołyskę ramion Matuli
spełnia przesłanie Boga,
a ja się pytam - Ojcze, jak pomóc,
by lżejszą była Twego Syna droga.

Jeśli kochasz Jezusa,
Jego dola cię wzrusza,
to nie grzesz, nie grzesz...

Z BŁOGOSŁAWIENSTWEM DZIECIĄTKA

Następny grudzień mojego życia,
w nim adwent, święta i koniec roku.
Kalendarz przeszłe lata wylicza,
chwile radosne i te bez uroku.

Wiele ode mnie w nich zależało,
pragnę je wszystkie długo pamiętać,
miłości trochę było za mało...
Nadchodzą nowe, zimowe święta.

Dzieciątko Jezus łączy rodziny
i serca mojej w jedność zespołu,
choć z nas każdy jest w różnych stronach,
wspólnie o miłość się pomodlimy.

Miłość, tę której nikt nie odbierze
i pozostanie głęboko w sercach,
bo wymodlona... w Boże Narodzenie -
z Wiary, Nadziei błogosławieństwem.

Elżbieta Ciszewska - Wliziła

WIGILIA

Zaświeciła pierwsza gwiazda
już wieczery nadszedł czas
każdy z nas życzenia składa
niechaj Jezus nam dobro da
wszyscy się opłatkiem lamią
niech na świecie zgoda trwa
i o nieobecnych wspominają
każdy w pamięci swoich ma
lampki migocą na choince
podkreślają uroczysty czas
siadamy w koło stołu rzędem
tuzin potraw gospodyni ma
jedno miejsce wolne przy stole
gdyby do domu przybył gość
dziś nikt sam być nie może
miejsca i potraw w domu dość
po wieczery muzyka zagrała
rozlega się nieskładny śpiew
z daleka słysząc już dzwony
w noc ciemną Jezus rodzi się

BÓG SIĘ RODZI

Niebo ogniem dziś rozbłysło
z góry słysząc cudny śpiew
jakie piękne jest to zjawisko
wszyscy ludzie podziwiają je

Nasila się wciąż chór głosów
blask coraz dalej sięga już
dziś narodził się nam Jezus
to zbawiciel nasz pan Bóg

Pospieszmy wszyscy do szopy
tam dzieciątko w żłobie spi
złożmy panu ukłon ochoczy
czyste serca podarujemy dziś

CHODZ PÓJDZIEMY

Chodź pójdziemy do stajenki
dziś w Betlejem wielki cud
narodził się dzisiaj maleńki
choć dzieć zbawca Bóg

Teraz pokłon wraz oddajmy
swoje serca złożmy w darze
przed stajenką zaśpiewajmy
dziękujemy ci zbawco Boże

BÓG SIĘ RODZI

Popatrz bracie niebo płonie
Dzisiaj się tu zdarzył cud
Rozciąga się daleko ogień
Czyżby zesłał go nam Bóg

Tutaj Mesjasz się narodził
Tak nam głosi z nieba pieśń
Bóg na ziemię tu przychodzi
By zbawienie ludziom nieść

Chodźmy teraz za tą gwiazdą
Niech ona poprowadzi nas
Jak proroctwa ciągle głoszą
Nastaje już zbawienia czas

Leszek Luty

IDA ŚWIĘTA BOŻEGO NARODZENIA

Znowu kalendarz nam przypomina,
że się przybliża rocznicy czas.
Przyjdzie maleńka Boża Dziecina,
szykujemy serca, niech mieszka w nas.

Małe rączka pobłogosławią
świat cały, nam też – na Nowy Rok.
Dajmy Mu za to chwałę i sławę,
że swą miłością niweczy zło.

*** **

I już w żłobie leży pod pierzynką z siana,
Gwiazda Betlejemaska daje blasku moc.
Czuwa tak na niebie do samego rana,
w tę szczególną wyjątkową noc.

Przyłączmy się do niej na ustach z kolędą,
niosąc miłość w darze, przykłonijmy tu.
A dobre uczynki kołderką Mu będą,
ze szczerością w sercach podarujemy Mu.

(Ze szczerością w sercach darujemy Mu.)

Maria Szafran

O GWIAZDO BETLEJEMSKA

O Gwiazdo Betlejemaska,
Ty, coś nad stajnią świeciła,
Poprowadź mnie do Jezusa,
Poprowadź gwiazdo miła.

Oświełaj drogi me w życiu,
Rozpraszej mroki ciemności,
Bym nie wpadł w sidła grzechu,
By grzech w moim sercu nie gościł.

Jak w noc jedyną, najświętszą
Przywiodłaś mędrców do Boga,
Tak ulecz udręki duszy,
Niech zniknie wszelka trwoga.

Zaświeć na moim niebie,
Bądź ze mną zawsze i wszędzie,
Z tobą nigdy nie zbłądzę,
Bo ty moim światłem będziesz.

O Gwiazdo Betlejemaska,
Ty, coś nam Boga wieściła,
Poprowadź mnie do Jezusa,
Moja ty gwiazdo miła!

STRZELAJĄ KORKI SZAMPANA

Witają ludzie Nowy Rok,
Strzelają korki szampana;
A mnie jest smutno i czegoś żal,
Przedemną dal nieznana.

Przebiegam myślą stary rok,
Czy było w nim coś dobrego,
Czy wypełniłam Boży plan,
Czy było w nim coś złego?

Czy płaczącemu otarłam łzę,
Pociechę, nadzieję niosłam,
Podałam mu pomocną dłoń,
Czy obojętnie przesłam?

Czy dzięki mnie lepszym się stał
Świat, w którym grzech zagościł,
Czy otworzyłam serce swe
Tym, którzy łakną miłości?

Z nadzieją czekam na nowy rok,
Czas, który Bóg nam daje,
Na nową szansę każdego dnia,
Który przed każdym staje.

I proszę Boga, by w nim był,
Kierował i czuwał nad światem,
By błogosławił wszystkim w nim,
By miłość zakwitła kwiatem.

Teresa Zajewska

*Obok publikujemy wiersze naszych
Czytelników. Wszystkich poetów zapraszamy do
udostępnienia nam swojej twórczości. Wiersze
można nadsyłać mailem na adres redakcji lub
wrzucić do skrzynki w drzwiach plebanii.*

Ratusz Staromiejski

Pogoda nie sprzyja długim spacerom, więc dziś odwiedzamy gościnną siedzibę Nadbałtyckiego Centrum Kultury – Ratusz Staromiejski w Gdańsku.

Ratusz – ale który?

Gdańsk to miasto ratuszy. Każdy ośrodek miejski – Główny, Stary, Młode Miasto i Osiek miały w średniowieczu swą osobną radę. Obecnie wystarczy nam jedna, a gromadzi się ona w tzw. Nowym Ratuszu przy Wąłach Jagiellońskich 1. Stoi niewzruszenie od ponad stu lat przy ruchliwym skrzyżowaniu Hucisko. Flaga miasta powiewająca na szczycie przypomina mieszkańcom o funkcji budynku. Kolejny ratusz znajduje się oczywiście przy ulicy Długiej. Strzelista wieża przypomina o dawnej siedzibie rady Głównego Miasta – stąd nazywany jest Ratuszem Głównomiejskim. Dziś mieści się tu oddział Muzeum Historycznego Miasta Gdańska. Ale nasze kroki kierujemy w innym kierunku – na ulicę Korzenną 33/35. Tu znów natkniemy się na obiekt zwany ratuszem, tym razem Staromiejskim. Jest siedzibą Nadbałtyckiego Centrum Kultury i choć nie pełni funkcji muzealnej możemy wejść do środka (na dodatek bezpłatnie!) i poznać jego wnętrze.

Unikat Starego Miasta

Ratusz Staromiejski jest perłą Starego Miasta. Nie został zniszczony w 1945 roku, ponieważ mieściło się tu dowództwo Armii Czerwonej. Budynek zbudowany został w latach 1588-1595 przez architekta z niderlandzkiego Mechelen Antoniego van Obberghena. Rada Starego Miasta musiała pożyczyć pieniądze od rajców głównomiejskich, by zdołać opłacić budowę. Obiekt powstał na planie zbliżonym do kwadratu, ma dwie kondygnacje. Reprezentuje styl manieryzmu niderlandzkiego, czego charakterystyczną cechą jest brak symetrii. Okna niższej kondygnacji nie pokrywają się w pionie z drugim piętrem. Ratusz ma dwa dachy, które skrywają oryginalną drewnianą więźbę dachową. Całość zdobi ażurowa wieżyczka z hełmem. Na rogach budynku dojrzymy wieżyczki z figurkami symbolizującymi Nadzieję i Mę-

stwo, a pośrodku Temidę. Fasadę zdobi portal główny zwieńczony godłem Polski trzymanym przez anioły. Na piersi orła dostrzec można herb Wazów – „Snopek”. Herbby Gdańska i Prus Królewskich umieszczono we fryzie.

Wśród Sybilli i Cnót

O ile elewacje odnowionego budynku wiernie ukazują nam szesnastowieczną architekturę, o tyle wnętrze Ratusza Staromiejskiego uległo wielokrotnym przebudowom. W środku podziwiać możemy zabytkowe wy-

posażenie, pochodzi ono jednak z innych – rozbieranych czy modernizowanych gdańskich obiektów. I tak na parterze w sieni wmurowano portal przeniesiony z ulicy Długiej. Pochodzi z pierwszej połowy XVI wieku i prawdopodobnie fundował go burmistrz Eberhard Ferber. Dębowe schody zaprowadzą nas na pierwsze piętro. Tu po lewej stronie zwróćmy uwagę na kamienną trójdzielną arkadę. Trafiła tutaj z ulicy

Ratusz i ul. Korzenna przed wojną

Długiej 45, gdzie zdobiła się gdańskiej kamieniczki. Arkada powstała około 1560 roku. Zdobiona jest płaskorzeźbami ukazującymi Merkurego, Junonę oraz Neptuna. Sufit stanowi plafon z XVII wieku, namalowany w kręgu malarza Hermana Hana. Ukazuje protestanckie cnoty: Wiarę, Nadzieję,

Miłość, Pracowitość, Mądrość, Przyjaźń, Sprawiedliwość, Miłosierdzie i Umiarowanie. Ściany pokryte są ponad 1500 płytkami produkowanymi w holenderskim mieście Delft. Obrazy wiszą też po prawej stronie – to cykl Sybilli, namalowany prawdopodobnie przez Adolfa Boya. Choć w starożytności zwiastowały one nieszczęście, tutaj zapowiadają przyjście Chrystusa. Z Sieni zajrzyjmy do Gabinetu

Burmistrza, gdzie koniecznie zwróćmy uwagę na ... drewnianą posadzkę z XVII wieku oraz plafon ukazujący Mękę Pańską. Na zakończenie zwiedzania wejdźmy do Wielkiej Sali. Jej wygląd zawdzięczamy pracom z początku XX stulecia, kiedy to nadano jej neorenesansowego charakteru. By nacieszyć się pięknem wnętrza najlepiej spędzić tu zimowe popołudnie słuchając wykładów, czy koncertów organizowanych przez Nadbałtyckie Centrum Kultury.

Marta Szagzdowicz

artykuł ukazał się w piśmie „Pomerania”

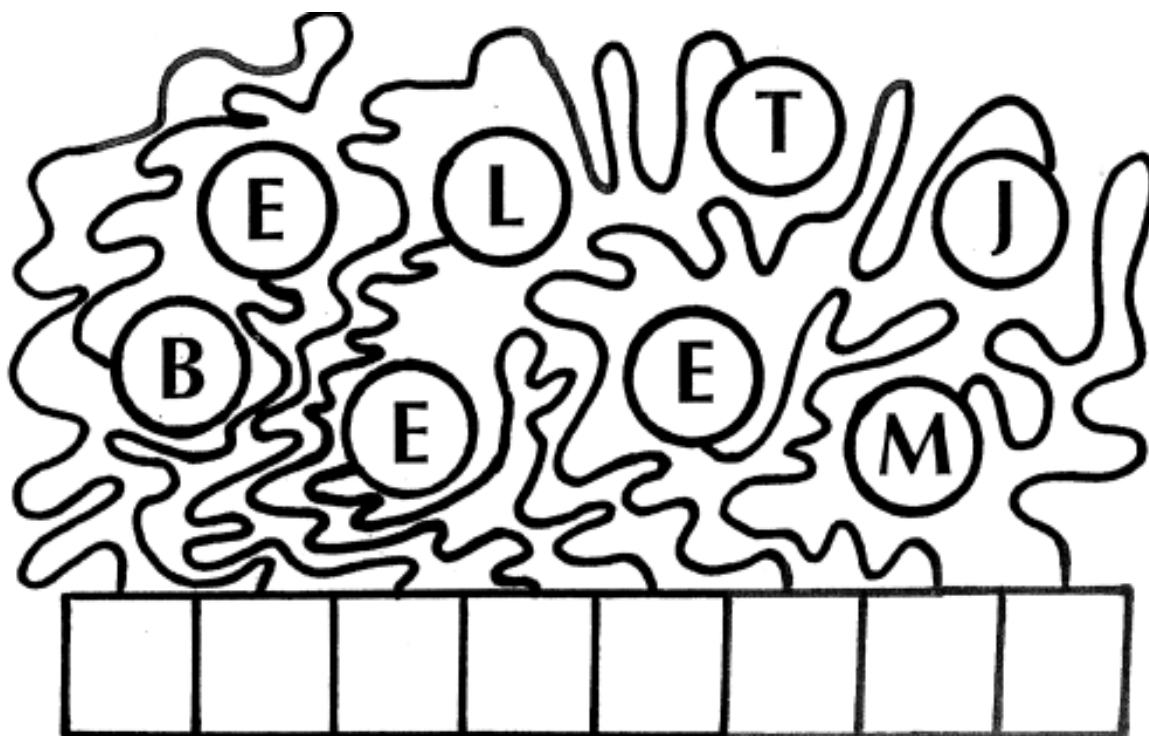
Domek na Skale

DROGIE DZIECI!

Grudzień to dla rodziny wyjątkowy miesiąc. Żadne inne wydarzenie z ziemskiego życia Jezusa nie jest tak bliskie naszemu, zwyczajnemu ludzkiemu życiu jak Jego narodzenie. Narodziny Jezusa dla ludzkości są jak gwiazda, która rozbłysła na ciemnym, nocnym niebie. Dla człowieka staje się ona punktem odniesienia, wskazuje kierunek na drodze, którą podąża. Dzisiaj wielu ludzi nie dostrzega tej gwiazdy. Zapomina o tym, że narodziny Boga – Człowieka to początek zaproszenia, aby Bóg stał się naszym przyjacielem, członkiem rodziny, kimś więcej niż tylko świątecznym gościem.

ZADANIE 1

Odczytaj ukryte hasło a dowiesz się, gdzie urodził się Pan Jezus.

ZADANIE 2

Życzenia i _____ / R, Z, E, T, P, E, N, Y/
są wyrazem serdeczności i wzajemnej _____
____ / Ł, O, Ś, I, I, M, C/. Prezentami gwiazdow-
ymi obdarowuje się szczególnie _____
/ C, E, I, Z, D, I/ na pamiątkę tego, że _____
____ / U, Y, H, S, C, R, T, S / zjawił się wśród
ludzi w postaci _____ / K, E, Z, I, D, C, A/

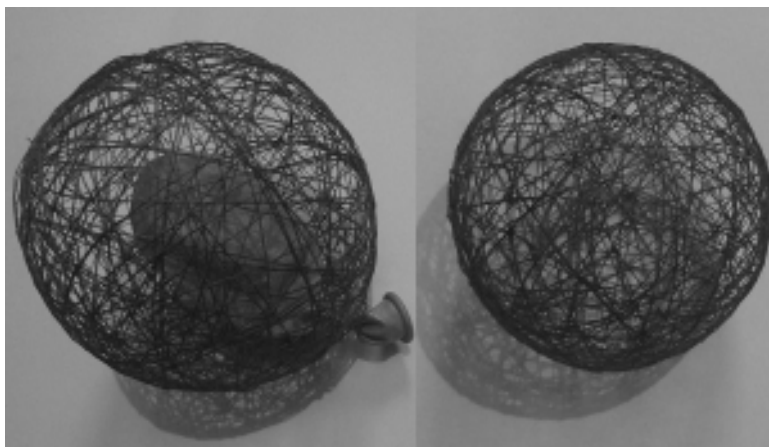

ZADANIE 3

Za oknem mróz, a nasze myśli krążą coraz częściej wokół drzewka bożonarodzeniowego. Proponuję więc wykonanie bardzo prostych do zrobienia bombek z kolorowej muliny lub kordonka. Możemy wykorzystać je również do świątecznego stroika, a może obdarujecie nimi swoich bliskich. Te delikatne ozdoby przypominają mieniające się białe kule śniegowe. Do pracy proponuję zaprosić też rodzeństwo czy przyjaciół.

Wykonanie:

1. Nadmuchaj baloniki do takiej wielkości, aby były mniejsze niż twoja pięść. Zwiąż końce muliny.
2. Balonik owijaj muliną tak by stale zmieniać kierunek. Mulina powinna się jak najczęściej ze sobą krzyżować.
3. Najpierw jednak posmaruj cały balonik wazeliną. To sprawi, że nasączona klejem mulina do niego się nie przyklei, a balonik będzie można z łatwością usunąć.
4. Jak już balon zostanie gęsto owinięty muliną, obetnij koniec i przyklej.
5. Nałóż do miseczki klej hobbystyczny (zmieszany z wodą) i przy pomocy pędzelka nakładaj go na mulinę znajdującą się na balonie.
6. Balonik zaczep na spinaczu i powieś na kilka godzin do wyschnięcia.
7. Jak już mulina będzie sucha, przebij balonik szpilką i usuń go (można sobie pomóc pęsetą).
8. Jeśli chcemy, by bombka była dodatkowo posypana brokatem należy jeszcze raz posmarować mulinę klejem i mokrą powierzchnię obsypać brokatem. Aby brokat nie opadał należy spryskać nasze dzieło z wierzchu klejem w sprayu i poczekać aż dobrze wyschnie.

Po lewej bombka z balonikiem w środku, po prawej już pusta.

ZADANIE 4

„Jaka to choinka?”

Ania i jej brat ubrali choinkę trochę inaczej. Obok złotych gwiazdek, kolorowych ptaszków i zawieszonych na dole, bombek przypominających globusy dzieci powiesiły własnoręcznie upieczone pierniczki. Choinka nie tylko wyglądała pięknie, ale i smakowicie, do tego wzbudzała ciekawość. Każde powieszone na gałęzi ciasteczko miało kształt literki. Ania zrobiła też ciastko przypominające cyfry. Odszukaj na rysunku pierniczki w kształcie liter alfabetu. Samogłoski pokoloruj czerwoną kredką, a spółgłoski na niebiesko. Cyfry pokoloruj wybraną przez siebie kredką. Poszukaj odpowiedniej nazwy na sposób udekorowania drzewka.

Może i Wy, w tym roku, z pomocą Mamy lub Babci upieczcie takie ciasteczka – nadając im wymyślony przez siebie kształt.

Oto przepis na ciasteczka – **PIERNICZKI**:

Składniki na ok. 40 sztuk:

4 jajka, 250 g cukru, 500 g mąki tortowej, 1 łyżeczka proszku do pieczenia, 1 łyżeczka cynamonu, po szczypcie mielonych goździków, gałki muskatołowej, ziela angielskiego lub gotowej przyprawy do piernika (przyprawy dodajemy według uznania), 1 żółtko.

Wykonanie:

Jaja ubić z cukrem na pianę. Mąkę z proszkiem do pieczenia przesiać, wymieszać z przyprawami. Dodać masę jajeczną i zagnieść ciasto, uformować kulę, owinać w folię aluminiową i odstawić na 2 godziny do lodówki. Nagrząć piekarnik do temperatury 180 stopni. Na oprószonej mąką stolnicy rozwałkować ciasto i od razu pociąć na 40 kwadratów jednakowej wielkości. Żółtko rozmącić z wodą i posmarować wierzchy pierników. Piec na środkowym poziomie piekarnika około 20 minut, aż do uzyskania jasnobrązowego koloru. Gorące pierniki zdejmować z blachy i odstawić do całkowitego wystygnięcia.

25-lecie obecności Figury Matki Bożej Fatimskiej w naszym kościele

Nasza parafia będzie przeżywała w przyszłym roku 100. lecie objawień Matki Bożej Fatimskiej. Od ośmiu lat uczestniczymy w Wielkiej Nowennie Fatimskiej przygotowującej do tego Jubileuszu.

Rok 2017 jest dla nas również jubileuszem 25-lecia obecności Figury Matki Bożej Fatimskiej w naszym kościele. Przez 25 lat, każdego 13. dnia miesiąca odbywają się nabożeństwa fatimskie, a od maja do października również różańcowe procesje z figurą Matki Bożej. Przez ten długi czas, 25 lat wielu z nas brało udział w tych nabożeństwach, odmawiając różaniec zanosząc prośby i intencje do Boga za wstawiennictwem Matki Bożej Fatimskiej. Na skutek prośb i modlitw otrzymaliśmy wiele łask za przyczyną Matki Najświętszej.

Proszę wszystkich, którzy uważają, że zostali wysłuchani, doznali szczególnego orędownictwa Matki Najświętszej o pisemne lub ustne zgłoszenie tych faktów i cudów. Jest nam to potrzebne jako świadectwo do przygotowania uroczystości Jubileuszu.

W ten sposób włączymy się w przeżywany rok duszpasterski z hasłem: „Idźcie i głoscie”, wielkie rzeczy uczynił nam Pan, Jemu chwała, cześć i uwielbienie. Pani Nasza Fatimska, dziękujemy, oręduj za nami.

ks. Piotr Toczek

2017 Rokiem św. Brata Alberta

Z dniem Bożego Narodzenia wiąże się w tym roku specjalna okoliczność. Sto lat temu, właśnie w ten dzień, gdy w południe dzwony wzywały do modlitwy Anioł Pański, narodził się dla nieba św. Brat Albert, opiekun nędzarzy i wydziedziczonych – „Brat naszego Boga”, jak trafnie określił go Karol Wojtyła. Setna rocznica śmierci stanowi dobrą okazję, by przybliżyć wszystkim tę niezwykłą postać poprzez ogłoszenie **roku 2016 /2017 Rokiem św. Brata Alberta.**

Rok poświęcony św. Bratu Albertowi wpisuje się dobrze jeszcze z jednego powodu w całokształt działań duszpasterskich Kościoła w Polsce. Temat określający charakter tego roku brzmi: świadectwo i misja, a hasłem które mu przyświeca są słowa zaczerpnięte z Ewangelii: „Idźcie i głoscie” (Mk 16,15) . Jedną z zasadniczych misji chrześcijan to czynne miłosierdzie, miłość, która przejawia się w konkretnym działaniu. Święty Brat Albert jest bez wątpienia wyrazistym świadkiem niesienia Ewangelii ubogim.

Pragniemy więc w sposób szczególny w nadchodzącym czasie ukazać tę wyjątkową osobę, jako wzór oraz patrona czynnej miłości bliźniego. Ojciec ubogich, jak nazywamy często św. Brata Alberta, może nas nauczyć jak w praktyce wypełnić nakaz Jezusa: „Bądźcie miłosierni, jak miłosierny jest wasz Ojciec w niebie”. Potrzeba nam takich świadków, aby nasze serca nie stygły, były wciąż i na nowo uwrażliwione na niezliczone biedy ludzkie, abyśmy stale w naszym postępowaniu byli inspirowani „wyobraźnią miłosierdzia”. Brat Albert wskazuje nam jak możemy otworzyć nasze serca „na tych wszystkich, którzy żyją na najróżniejszych peryferiach egzystencjalnych, które często dzisiejszy świat stwarza w sposób dramatyczny”. (Z listu KEP)

Cud stworzenia

Boże Narodzenie to czas, gdy pochylamy się nad cudem narodzenia. Dziecko to boży dar. W dzisiejszym świecie jednak nie zawsze jest ta prawda tak przyjmowana. W najbliższym czasie Rada Miasta Gdańska głosować będzie nad uchwałą dotyczącą finansowania zapłodnienia in vitro.

Wszystko wskazuje na to, że radni ją przyjmą i w ten sposób gdańszczanie będą otrzymywać około 5 tysięcy złotych do wykorzystania w tak zwanych klinikach leczenia niepłodności. Ponieważ temat jest trudny, podajemy argumenty do wykorzystania podczas mniej lub bardziej burzliwych dyskusji.

Każdy ma prawo do szczęścia?

I to się zgadza. Na dodatek Bóg też dla nas tego szczęścia pragnie. Do szczęścia mają prawo rodzice, do szczęścia ma też prawo dziecko. A tym prawem, które in vitro mu odbiera, jest prawo do bycia poczętym w akcie miłości dwojga ludzi. Oczywiście dzieci powstałe na skutek procedury in vitro przyjmujemy z miłością i szacunkiem. Są ludźmi z godnością przysługującą każdej osobie. Powstały jednak na skutek procedury technicznej i na to właśnie zgodzić się nie możemy. My ludzie, nie mamy prawa innych „produkować”.

In vitro to ostateczność?

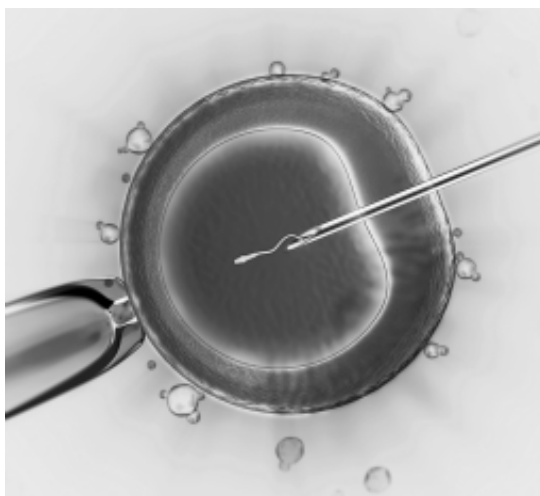
Takie hasło bardzo szybko można obalić statystykami. Otóż okazuje się, że są pary, które po nieudanych próbach in vitro zachodziły w ciążę dzięki naprotechnologii. To metoda, która skupia się na monitorowaniu i zdrowiu prokreacyjnym kobiety, w pełni zgodna z nauczaniem Kościoła. Dane, opublikowane w amerykańskim piśmie medycznym mówią o 20% par po nieudanych próbach in vitro, których leczenie naprotechnologią zakończyło się sukcesem. Oczywiście są przypadki, gdzie również możliwości naprotechnologii się kończą. Wtedy pozostaje możliwość adopcji.

Adopcja?

Gdy ktoś odrzuca możliwość adopcji – bo to przecież inne geny, zastanówmy się jak to wygląda w procedurze in vitro. W przypadku niepłodności mężczyzny można skorzystać z nasienia dawcy. Idąc dalej można też skorzystać z komórki jajowej innej kobiety. W ten sposób matka (?) rodzi dziecko, którego geny nie mają nic wspólnego z nią, czy jej partnerem.

In vitro nie tak straszne jak aborcja?

Badania opinii społecznej pokazują, że 70% Polaków popiera in vitro, ale jednocześnie większość jest przeciwna aborcji. Warto więc zwrócić uwagę na to, czy wiemy jak przebiega procedura in vitro. Choć ce-

lem jest jedno dziecko wytwarza się więcej embrionów (czyli ludzi). Jeden do pięciu wszczepia się do macicy, pozostałe mrozi. Jeżeli zagnieździ się i przeżyje więcej dzieci to pomiędzy 10 a 13 tygodniem redukuje się liczbę płodów, czyli dokonuje aborcji na nadliczbowej ilości dzieci. Dlaczego? By uniknąć powikłań. Istnieje prawdopodobieństwo, że kobieta nie donosiłaby ciąży wielopłodowej. In vitro jest też więc często związane z aborcją.

In vitro leczy?

Zapytajmy, czy po zapłodnieniu in vitro kolejne dziecko para spłodzi w sposób naturalny? Bo skoro in vitro leczy, to powinni przecież stać się płodni. Kliniki leczenia niepłodności praktykujące procedurę sztucznego rozrodu są więc miejscem zaspakajania potrzeby posiadania dziecka, a nie leczenia. Proponowana przez Kościół naprotechnologia zakłada, że niepłodność jest objawem choroby. Małżonkowie są więc płodni, ale trzeba znaleźć chorobę, której objawem jest bezpłodność. Naprotechnologia potrzebuje czasami nawet około 2 lat na dokładne przebadanie par, by odnaleźć źródło ich problemu. Skuteczność tej metody w Polsce wynosi ok. 35%, za granicą (USA, Irlandia) gdzie jest dłużej praktykowana dochodzi do 70%. Lekarze zajmujący się naprotechnologią pracują w największych miastach Polski. Również w Gdańsku, we Wrzeszczu istnieje poradnia zdrowia prokreacyjnego Naprocentrum.

Marta Szagzdowicz

MINISTRANCI

Zapraszamy do wspólnoty ministranckiej którzy chcą Jemu służyć przy ołtarzu, którzy pragną dzielić radość bycia chrześcijaninem w ramach tej wspólnoty. Być ministrantem — to przywilej, zadanie, odpowiedzialna służba, która daje wiele radości i satysfakcji.

Chętnych, kandydatów na ministrantów, którzy pragną służyć Panu Bogu przy ołtarzu zapraszamy na zbiórki w soboty o godz. 09.30 (młodszy) i 10.30 (starsi) do domu katechetycznego.

CZAS NA BIBLIĘ

Niemal w każdym domu jest Pismo święte. Szkoda tylko, że tak rzadko do niego zaglądamy. Często tłumaczymy się, że Stary Testament jest niezrozumiały, a Nowy słyszymy w kościele czy na katechizacji. Jednak mimo wszystko przynajmniej raz w tygodniu weźmy Biblię do ręki i przeczytajmy jeden rozdział zwracając szczególną uwagę na to „co Bóg chce mi powiedzieć w tym fragmencie?” Może to być zdanie albo werset albo jakieś słowo które szczególnie mocno zapadnie w pamięć.

Biblia po grecku znaczy „księgi”. W katolicyzmie jest zbiorem zawierającym w sumie 73 księgi. Niektóre z nich są bardzo grube, inne cieńsze; niektóre bardzo stare, inne nieco młodsze. Zawierają historię, poezję, filozofię, hymny a nawet kazania i prywatne listy. Biblii składa się ze Starego i Nowego Testamentu. Tytuł ten jest nieco dla nas mylący. Obecnie wyraz „testament” oznacza ostatnią wolę zmarłego. Natomiast tu mamy wyrażenie w znaczeniu „przymierze”. Religia Izraela była opartą na Przymierzu zawartym z Bogiem Jahwe na górze Synaj. Cały Stary Testament jest opisem dziejów tego Przymierza. Przez krew Jezusa Bóg zawarł z Nowym Izraelem Nowe Przymierze, o którym mówi Nowy Testament. Greckie słowo „diateke” znaczy przymierze i testament, stąd utarły się nazwy Stary Testament, Nowy Testament czyli Stare Przymierze, Nowe Przymierze.

Stary Testament tworzył się w języku hebrajskim przez około 1000 lat. Niektóre krótkie części ksiąg Ezechiasza i Daniela są zapisane po aramejsku. Natomiast po życiu Jezusa spisane zostały księgi i listy Nowego Testamentu. Powstały one po grecku, gdyż język ten był wówczas szeroko rozpowszechniony.

Jak to jest możliwe, że tak stare teksty zachowały się do naszych czasów? Urywki Starego Testamentu były spisywane często na tablicach. Jeden z najstarszych fragmentów Pierwszego Testamentu, Dekalog, został wyryty na kamiennych tablicach (Wj 34, 1). Do spisywania świętych tekstów używano tabliczek glinianych, na których pisano po miękkiej glinie zaostrzonym rylcem. Stosowano także tablice drewniane pokryte woskiem. W późniejszym okresie używano zwojów z wyprawionej skóry zwanej pergaminem, stosowano również zwoje z cienkiej blaszki cynkowej, a później z papirusu wykonywanego ze specjalnej trzciny. Stosowano również tak zwane ostraka, czyli kawałki glinianych skorup z potłuczonych naczyń. Na tabliczkach pisano różnego rodzaju rylcami. Do pisania na

papirusie i pergaminie używano zaostrego kawałka trzciny i atramentu wyrabianego z sady i gumy arabskiej.

Większość najstarszych odpisów Starego Testamentu dotarła do naszych czasów na zwojach papirusowych i pergaminowych. Największy ich zbiór odnaleziono po II Wojnie Światowej w Qumran nad Morzem Martwym. Pochodzą one z okresu od III w. przed Chr. do I w. po Chr. Teksty z ery chrześcijańskiej (od II w. po Chr.), zarówno Starego jak i Nowego Testamentu dotarły do naszych czasów w tzw. kodeksach, czyli księgach przypominających współczesne książki.

Sposób odczytywania pisma hebrajskiego i aramejskiego jest inny niż w językach europejskich. Czyta się od prawej do lewej. Starożytne teksty biblijne zostały zapisane wyłącznie przy użyciu spółgłosek. Samogłosek, czyli tak zwanej wokalizacji, w czasach biblijnych

jeszcze nie znano. Czytając tekst samogłoski podkładano z pamięci. Wokalizację w piśmie zastosowali dopiero tzw. masoreci, czyli żydowscy przekaziele tradycji w drugiej połowie pierwszego tysiąclecia.

Nowy Testament, został spisany w języku i alfabecie greckim. Autografy (księgi, które wyszły bezpośrednio spod pióra natchnionych autorów) oraz najstarsze odpisy Nowego Testamentu zostały utrwalone wyłącznie wielkimi literami.

Taki rodzaj pisma nazywamy majuskułą lub uncjałą. Dopiero po 800 r. po Chr. pojawiły się małe litery zwane minuskułą. Ze względu na oszczędność drogiego wówczas materiału piśmienniczego (pergamin, papirus) pisano bez znaków interpunkcyjnych, akcentów i bez przerw między wyrazami. Taki sposób pisania nazywamy pismem ciągłym. Pamiętajmy, że jeszcze nie znano druku. Księgi przepisywano ręcznie ze starszych egzemplarzy. Nieraz kopiści robili różne błędy w tekstach. Odpisywano słowo w słowo, starannie, przy czym jednak nie uniknięto trudności. Ktoś, kto wiele lat później odpisywał znowu z kolejnego odpisu, nie zawsze je zauważał, więc mógł je przepisać, a oprócz tego popełnić następne. Dlatego tak istotne jest, byśmy mieli najstarsze rękopisy, im bliżej bowiem jesteśmy tych pierwszych pism, tym większa pewność bezbłędności tekstu.

Archeolodzy odnaleźli ok. 5000 starożytnych rękopisów z tekstem Nowego Testamentu i okazuje się, że teksty te w szczegółach różnią się między sobą. Różnice te powstały, jak łatwo się domyśleć, podczas przepisywania tekstów. Jak zatem dotrzeć do tekstu pierwotnego? Zajmuje się tym nauka zwana krytyką tekstu. Naukowcy badający tekst potrafią dzisiaj, mając do dys-

pozycji taką liczbę starożytnych rękopisów, odtworzyć z bardzo dużym prawdopodobieństwem tekst autografu. Nie musimy się więc obawiać, tekst Pisma Świętego, który czytamy, jest zgodny ze swoją pierwotną wersją.

Stary Testament

Na Stary Testament składa się pierwszych 46 ksiąg katolickiej Biblii. Wiele z tych pism jest tak starych, że obecnie niewiele można powiedzieć o ich początkach. Żydowski pisarz co jakiś czas sporządzali kopie świętych pism hebrajskich. Jednak dokumenty w klimacie krajów biblijnych ulegały szybkiemu niszczeniu i dlatego rzadko znajdujemy bardzo stare kopie pism.

Aż do 1947r. najstarsze hebrajskie rękopisy Starego Testamentu pochodziły z IX i X w. po Chr. i były kopiami pierwszych pięciu ksiąg biblijnych - Pentateuchu (Pięcioksięgu). W roku 1947 dokonano bardzo ważnego odkrycia zwojów znad Morza Martwego. Znalezione wczesne rękopisy z księgozbioru żydowskiej wspólnoty religijnej, która w czasach Jezusa rozwinęła się w Qumran nad Morzem Martwym. Rękopisy te są więc o prawie tysiąc lat starsze od tych z dziewiątego i dziesiątego wieku. Pomiędzy zwojami znad Morza Martwego znajdują się głównie rękopisy ksiąg Starego Testamentu z wyjątkiem Księgi Estery. Te wczesne rękopisy z Qumran są bardzo ważne, ponieważ zawierają zasadniczo ten sam tekst co rękopisy z dziewiątego i dziesiątego wieku. Pokazują one, że tekst Starego Testamentu w ciągu tysiąca lat zmienił się bardzo mało. Uważni pisarze zrobili niewiele błędów i przeinaczeń. Jest kilka miejsc, gdzie użyto innych słów lub zwrotów, są również słowa (hebrajskie), których znaczenia nie potrafimy odkryć. Jednak możemy być pewni, że znany nam obecnie tekst Starego Testamentu jest zasadniczo taki sam, jak ten zapisany wiele stuleci temu. Tekst Starego Testamentu zachował się do dzisiaj także w formie starożytnych przekładów. Niektóre z nich potwierdzają dokładność używanego dziś hebrajskiego tekstu Starego Testamentu.

Jednym z najważniejszych tłumaczeń, bo pierwszym, jest grecka wersja Starego Testamentu — Septuaginta. W pierwszych wiekach chrześcijaństwa Septuaginta była używana przez mówiących po grecku żydów i chrześcijan. Została napisana w Aleksandrii w Egipcie. Mieszkający i pracujący tam Żydzi posługiwali się językiem greckim, natomiast hebrajski był językiem mało znanym. Dlatego postanowiono dokonać przekładu. Według tzw. Listu Arysteasza na zaproszenie Ptolemeusza II Filadelfa (285-246 przed Chr.) do Aleksandrii miało przybyć 72 uczonych żydowskich, po sześciu z każdego z 12 plemion Izraela, którzy po oficjalnym przyjęciu na dworze rozpoczęli przekład na grekę (koine). Mieli oni pracować osobno, a potem wymienić się efektami tłumaczenia i ustalić ostateczną wersję dzieła. Każdy z nich dostał osobny domek, z którego nie wychodził aż do ukończenia przekładu. Pracę zakończyli po siedemdziesięciu dniach. Wówczas okazało się, że poszczególne teksty tłumaczenia są identyczne, co odebrano jako znak od Boga. Król, zachwycony dziełem, miał nabrać wielkiego szacunku do Biblii. Tyle legenda.

Obecnie przekład Septuaginty wydaje się być dziełem wielu tłumaczy, ukończony został jednak prawdopodobnie później — chyba około roku 132 przed Chrystusem. Poważnie różni się on od Biblii hebrajskiej. Wprowadzono do niego również księgi, których po prostu nie ma w Biblii hebrajskiej (np. Tobiasza, Judyty, Mądrości, Syrachy i Barucha), do niektórych ksiąg dodano dodatkowe fragmenty (np. Estery). Te dodatkowe księgi i uzupełnienia, zwane przez protestantów „apokryficznymi”, katolicy i prawosławni uważają za „deuterokanoniczne”. Autorzy Nowego Testamentu, kiedy przytaczają Stary Testament, często posługują się raczej Septuagintą niż oryginałem hebrajskim. Aktualnie Septuagintę oznaczamy skrótem LXX. Wielu Ojców Kościoła uważało Septuagintę za wzorcowy przekład Starego Testamentu. Grecki Kościół Prawosławny uznaje Septuagintę za księgę natchnioną.

Wiadomo, że w czasach Jezusa hebrajskie Pismo Święte składało się z 39 ksiąg znanych jako Stary Testament. Większość ksiąg Starego Testamentu jest cytowana w Nowym Testamencie. Na tej podstawie można ustalić, które księgi były znane Jezusowi i Jego uczniom.

Żydzi podzielili swoje święte księgi na trzy grupy: Prawo, Prorocy i Pisma. Prawo składało się z pierwszych pięciu ksiąg Starego Testamentu (Księgi Rodzaju, Księga Wyjścia, Księga Kapłańska, Księga Liczb, Księga Powtórzonego Prawa.). Choć Księga Rodzaju nie zawiera „prawa” jako takiego, została włączona do pierwszej grupy, ponieważ uważano, że wszystkie pięć ksiąg napisał Mojżesz.

Do „Proroków” zaliczono nie tylko proroctwa ludzi, takich jak Amos, Jeremiasz, Izajasz i wielu innych, ale także księgi historyczne - Jozuego, Sędziów, 1 i 2 Samuela oraz 1 i 2 Królewską. Księgi te przyporządkowano „Prorokom”, ponieważ nie dotyczyły wyłącznie faktów, ale także znaczenia historii z punktu widzenia Boga. Prorok w znaczeniu Starego Testamentu to osoba, która ma za zadanie głosić wolę Boga. To nie jest jasnowidz! „Pisma” obejmowały księgi mądrościowe (głównie sentencje): Przysłów, Koheleta, Hioba - pewne napisane później księgi historyczne, takie jak Ezdrasza, Nehemiasza i Kronik oraz jedną prorocką Księgę Daniela.

Natomiast katolicy dzielą księgi na:

- ♦ księgi historyczne:
 - ▶ Pięcioksiąg
 - ▶ księgi deuteromistyczne Joz, Sdz, 1-2 Sm, 1-2 Krl
 - ▶ księgi kronikarskie - 1-2 Krn, Ezd, Ne
 - ▶ księgi historyczno-dydaktyczne - Rt, Tb, Jd, Est, 1-2 Mch
- ♦ księgi dydaktyczne (inaczej sapiencjalne, mądrościowe lub poetycko-dydaktyczne): Hi, Ps, Prz, Koh, Pnp, Mdr, Syr
- ♦ księgi prorockie:
 - ▶ prorocy więksi - Iz, Jr, łącznie z Lm i Ba, Ez, Dn
 - ▶ prorocy mniejsi (Zwrot „mniejszy” odnosi się do objętości, ilości tekstu ksiąg Proroków Mniejszych, które są krótkie w porównaniu z innymi księgami biblijnymi, nie ma natomiast na celu pomniejszania wagi ich treści.)

Maryla

[illegible]

CO, GDZIE, KIEDY

KANCELARIA PARAFIALNA

CZYNNA
poniedziałek i środa
16.00 — 18.00
sobota
10.00 — 12.00

MSZE ŚWIĘTE

niedziela

7.00; 8.00; 9.30 (młodzież);
11.00 (dzieci szkolne — kościół górny,
przedszkolaki — kościół dolny); 12.30; 18.00;

dni powszednie

6.30; 7.00 i 18.00

Okazja do spowiedzi świętej 15 minut przed każdą mszą świętą.

DNI EUCHARYSTYCZNE

PIERWSZY CZWARTEK MIESIĄCA

Msza św. i nabożeństwo za powołanych i o powołania do służby Bożej
— godz. 18.00

PIERWSZY PIĄTEK MIESIĄCA

Okazja do spowiedzi świętej w godz.:

6.30 — 7.15; 9.00 — 10.00; 16.00 — 17.00; 17.45 — 18.15; 19.00
— 19.30. Msza święta i nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa
o godz. 18.00

Dodatkowe msze święte o godz. 17.00 dla dzieci i 19.30 dla młodzieży

PIERWSZA SOBOTA MIESIĄCA

Odwiedziny chorych z posługą sakramentalną od godz. 9.00.

Msza św., nabożeństwo do Matki Bożej i św. Maksymiliana Kolbe
o godz. 18.00

PORADNICTWO RODZINNE

czwartek
godz. 19.00
(dom parafialny)
Po wcześniejszym
umówieniu.

APEL JASNOGÓRSKI:

we wszystkie dni maja
i października
o godz. 21.00,
każdego 15-go dnia
miesiąca o godz. 21.00

POKUTNY RÓŻANIEC FATIMSKI

13-go dnia każdego
miesiąca po mszy świętej
o godz. 18.00

Przez cały rok w każdy

PIERWSZY PONIEDZIAŁEK

miesiąca msza święta
za zmarłych
polecanych w wypominkach
o godz. 18.00

GRUPY I WSPÓLNOTY

Akcja Katolicka - 1. środa miesiąca, godz. 19.00;

Chór parafialny „Laudate Dominum” - wtorek i czwartek,
godz. 19.00

Franciszkański Zakon Świeckich - 3. sobota m-ca, godz. 16.00

Kościelna Służba Mężczyzn (KSM) „Semper Fidelis” -

3 wtorek m-ca, godz. 19.00

Kręgi Rodzin - 1. piątek m-ca, godz. 19.30 (msza św. w kościele)

Liturgiczna Służba Ołtarza (ministranci)

- 1. środa m-ca (msza św. w kościele dla ministrantów i rodziców) -
godz. 18.00

- zbiórki ministranckie - sobota, godz. 9.30 (młodszy) i 10.30 (starszy)

Muzyczny Zespół Młodzieżowy „Jordan” - środa, godz. 19.30

Oaza dzieci Bożych - sobota, godz. 10.00

Oaza młodzieżowa - poniedziałek, godz. 19.00

Redakcja „Dom na Skale” - ostatni piątek m-ca, godz. 19.30

Rycerstwo Niepokalanej (dorośli) - 2. środa m-ca, godz. 16.00

Schola dziecięca „Templum Domini” - niedziela, godz. 10.00

Wspólnota Miłosierdzia Bożego -

3. czwartek m-ca, godz. 17.00

Zespół Charytatywny „Caritas” -

2. poniedziałek m-ca, godz. 19.00

Żywy Różaniec - 1. sobota m-ca, godz. 18.00 (w kościele)

Chór parafialny
Laudate Dominum
zaprasza na
KONCERT KOŁĘD
z orkiestrą,
który odbędzie się
29 stycznia 2017r.
o godz. 19.00

AKCJA KATOLICKA

zaprasza na

„Wspólne śpiewanie kołęd”

po mszy świętej wieczornej w kościele przy żłóbku
6, 13, 20, 27 stycznia (piątki) 2017 roku.

„Mówią niektórzy: żeby śpiewać trzeba mieć głos,
a ja mówię, żeby mieć głos trzeba śpiewać.”
św. Jan Paweł II

PIELGRZYMKA PARAFIALNA

„SANKTUARIA MARYJNE EUROPY”
Z OKAZJI 100 ROCZNICY OBJAWIEŃ
FATIMSKICH 19-30.09.2017

TRASA: Lizbona, Fatima, Nazare, Batalia, Santiago de Compostela, Burgos, San Sebastian, Lourdes, La Salette, Einsiedeln, Altotting. Dokładny program pielgrzymki znajduje się na plakacie w gablocie oraz na stronie internetowej parafii, w aktualnościach.

CENA: 620 euro + 1400 zł

ŚWIADCZENIA: przelot na trasie Warszawa – Lizbona; przejazd autokarem turystycznym zgodnie trasą pielgrzymki; noclegi w pokojach 2 osobowych z WC i łazienką; śniadania zgodnie z programem; obiadokolacje zgodnie z programem; ubezpieczenie KL, NNW i bagażu w Signal Iduna – obejmuje choroby przewlekłe; opieka pilota na całej trasie; przewodnicy; miejscowi zgodnie z programem.

CENA NIE ZAWIERA: biletów wstępów do zwiedzanych obiektów ok. 60 euro, napojów do obiadokolacji, indywidualnego nagłośnienia – 12 euro.

ZAPISY: w zakrystii po każdej mszy św. i w biurze parafialnym podczas godzin urzędowania.

Zapraszamy

Domowy Kościół, gałąź rodzinna Ruchu Światło-Życie. Kręgi Rodzin

pomaga małżonkom żyjącym
w sakramencie małżeństwa
czerpać z łaski i mocy
tego sakramentu, uczy ich nim żyć
i celebrować go przez całe życie.

Zapraszamy:

1. piątek miesiąca - Msza św. godz. 19.30
Po Mszy św.: informacje o spotkaniu.

Oaza młodzieżowa Ruchu Światło-Życie

- ♦ uczy miłości Boga i bliźniego
- ♦ czyta Pismo święte
- ♦ modli się
- ♦ obdarza radością

Zapraszamy w poniedziałki
o godz. 19.00
do klubu parafialnego
w domu katechetycznym.

KRONIKA FOTOGRAFICZNA

Spotkanie dzieci z świętym Mikołajem.

Z ŻYCIA PARAFII

1 listopada — celebrowaliśmy uroczystość Wszystkich Świętych, którzy wskazują nam drogę do świętości i są naszymi orędownikami w niebie.

2 listopada — obchodziliśmy Dzień Zaduszny, czyli wspomnienie Wszystkich Wiernych Zmarłych - modliliśmy się na różańcu za naszych bliskich zmarłych, szczególnie tych polecanych Panu Bogu w wypominkach. Msza św i procesja na cmentarzu Łostowickim.

9 listopada — obchodziliśmy święto Rocznicy Poświęcenia Bazyliki Laterańskiej.

11 listopada — Narodowe święto Niepodległości; 98 rocznica odzyskania przez Polskę niepodległości; w czasie mszy świętej modliliśmy się za naszą Ojczyznę, rozpoczęliśmy nowennę przed Jubileuszowym Aktem przyjęcia Jezusa za Króla i Pana.

13 listopada — w dzień fatimski z różańcem po mszy św. wieczornej modliliśmy się do Matki Najświętszej we wszystkich naszych potrzebach.

15 listopada — po mszy świętej wieczornej adorowaliśmy Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie prosząc o uzdrowienie na duszy i ciele. Modlitwa zakończona została Apelem Jasnogórskim; odbyła się comiesięczna katecheza parafialna. Temat katechezy: „Teologiczne uzasadnienie Aktu Przyjęcia Jezusa za Króla i Pana”.

20 listopada — przeżywaliśmy uroczystość Jezusa Chrystusa Króla Wszechświata; ostatni dzień roku kościelnego, święto patronalne Akcji Katolickiej, której Parafialny Oddział działa również w naszej parafii.

22 listopada — obchodziliśmy wspomnienie św. Cecylii, patronki wszystkich śpiewających. W czasie mszy świętej wieczornej modliliśmy się za wszystkich chórzystów i zespoły muzyczne naszej wspólnoty parafialnej. Chórzyści - jubilaci zorganizowali okolicznościowy poczęstunek.

27 listopada — I Niedziela Adwentu; rozpoczęliśmy radosny czas oczekiwania na przyjęcie Chrystusa, a jednocześnie Nowy Rok liturgiczny i duszpasterski pod hasłem: „Idźcie i głoscie”; tego dnia gościliśmy ks. Romana Kazimierczaka, pracującego na Ukrainie, który głosił Słowo Boże. Naszą modlitwą i ofiarnością wsparliśmy Dom Samotnej Matki na Ukrainie. Zebraliśmy kwotę 7546zł.

4 grudnia — II Niedziela Adwentu; w tym dniu swoją modlitwą i ofiarnością wspieraliśmy Gdańskie Seminarium Duchowe. Po mszy św. o godz. 11.00 święty Mikołaj obdarował dzieci słodyczami.

4 grudnia — pierwsze wybory do Rady Dzielnicy. Wybrano 15 radnych. Wszystkim gratulujemy.

8 grudnia — Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny – święto patronalne Rycerstwa Niepokalanej i Ruchu Światło-Życie.

Caritas, jak co roku, przygotowała paczki świąteczne dla rodzin ubogich z naszej parafii. Dziękujemy wszystkim, którzy wsparli tę akcję w sklepie Biedronka.

Rozstrzygnęliśmy konkurs szopek bożonarodzeniowych i lampionów. Dzieci zostały nagrodzone.

Dziękujemy panu Jackowi Zdybel za przygotowanie kolorowej, świątecznej okładki naszego pisma.

Non nobis, Domine, sed nomini Tuo da gloriam
(Nie dla nas Panie, lecz dla chwały Twego imienia)

DOM na SKALE. **Kolegium redakcyjne:** ks. Piotr Toczek,
Ewa Kopernik Ambroziak - redaktor naczelna, Maryla Bertrand - skład, ks. Grzegorz Cygan.

Adres redakcji: Parafia św. Maksymiliana Kolbego ul. Otwarta 1,
80 —169 Gdańsk, tel.58 302-09-84; fax 58 302-47-05;
e-mail: kolbe@diecezja.gda.pl; redakcjadns@wp.pl;

www.kolbe.diecezja.gda.pl ; Millenium nr 4411602202 00000000 50690369
Redakcja zastrzega sobie prawo do redagowania i skracania nadesłanych artykułów.

WIADOMOŚCI

CHRYZTY

Karol Drażkowski
Kacper Mroczkowski
Emilia Blasberg
Antonina Retko
Michalina Szpek
Julian Pikies
Emilia Makowiec
Joanna Makowiec
Antonina Piasecka

ZMARLI

+ Piotr Machtelewski l. 61
+ Natalia Zacharczuk l. 91
+ Danuta Litorowicz l. 82
+ Władysław Wolański l. 74
+ Piotr Cinka l. 53
+ Piotr Subocz l. 43
+ Bronisława Kozłowska l. 83
+ Zuzanna Łysień l. 79
+ Jadwiga Wasilewska l. 71
+ Tadeusz Sukiert, l. 74
+ Irena Szwedowska l. 91
+ Zbigniew Szolowski l. 70
+ Zbigniew Dobrowiński l. 69
+ Henryk Moroz l. 68
+ Jan Koniarski l. 73
+ Waleria Kłak l. 93
+ Jadwiga Klewicz l. 74
+ Paweł Zawinowski l. 57
+ Jerzy Piętał l. 78
+ Wacław Podgórski l. 71
+ Tadeusz Konieczny l. 78

ROCZNICE

60-lecie

Regina i Józef Burgiel

Wieczny odpoczynek racz im dać Panie...

W OKRESIE BOŻEGO NARODZENIA W NASZEJ PARAFII:

Grudzień — styczeń spotkania opłatkowe grup duszpasterskich.

24 grudnia — Wigilia Bożego Narodzenia. Msza święta wigilijna dla dzieci o godz. 16.00. Uroczysta Pasterka o godz. 24.00. Pół godziny przed Pasterską posłuchajmy kolęd i pastorek w wykonaniu zespołu muzycznego naszej parafialnej wspólnoty.

25-26 grudnia — Święta Bożego Narodzenia. Msze święte w porządku niedzielnym. Nie będzie mszy świętej w dolnym kościele.

28 grudnia — Rozpoczynają się odwiedziny duszpasterskie kapłanów wśród mieszkańców wspólnoty parafialnej.

1 stycznia — Uroczystość świętej Bożej Rodzicielki. Światowy Dzień Pokoju.

5 stycznia — Pierwszy czwartek miesiąca. Swoją modlitwą otoczmy kapłanów i kandydatów do kapłaństwa.

6 stycznia — Pierwszy piątek miesiąca. Uroczystość Objawienia Pańskiego, zwane Świętem Trzech Króli. Tego dnia święcimy w kościele kredę, by nią na drzwiach naszych domów zapisać imienia trzech Mędrców ze Wschodu K + M + B 2017 albo C + M + B 2017 (Chrystus błogosławi ten dom) na pamiątkę przynależności do Chrystusa.

8 stycznia — Niedziela Chrztu Pańskiego. Kończy się okres Bożego Narodzenia. Organizujemy Jasełka i konkurs kolęd. Szczegóły na str. 2.

13 stycznia — Dzień fatimski z różańcem po mszy św. wieczornej.

15 stycznia — Po mszy świętej wieczornej Adoracja Najświętszego Sakramentu, która zakończy się Apelem Jasnogórskim o godz. 21.00.

17 - 25 stycznia — Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan.

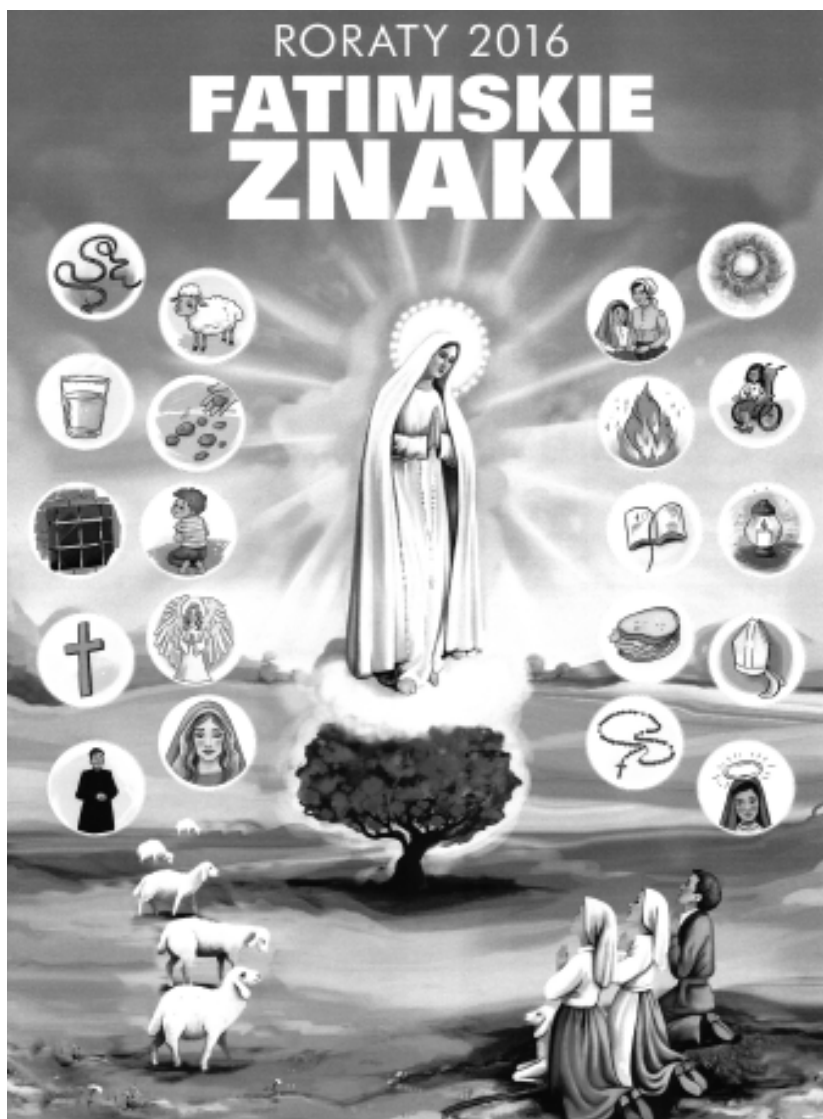
21 stycznia — Dzień Babci.

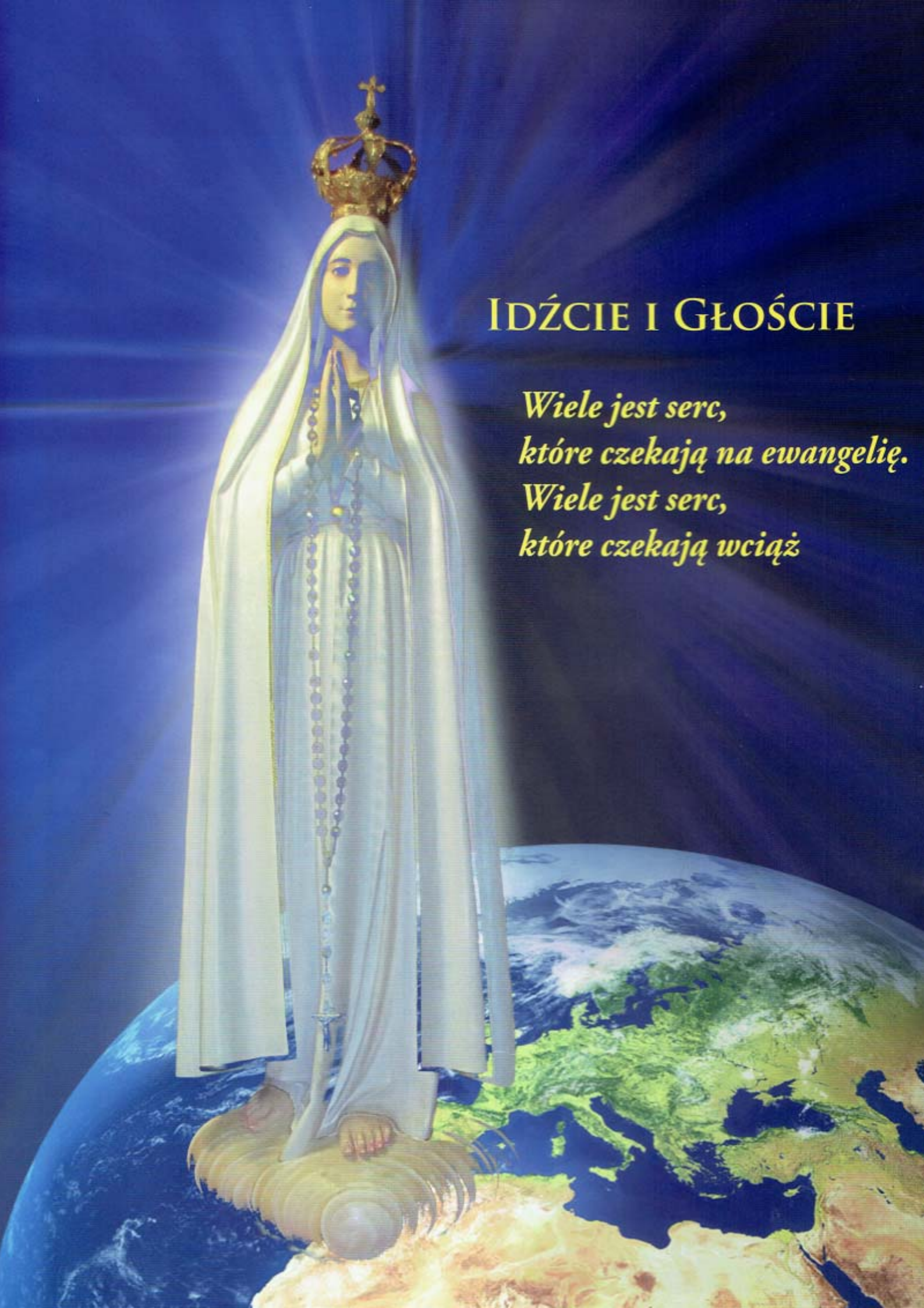
22 stycznia — Dzień Dziadka. Pamiętajmy w tych dniach w naszych modlitwach o naszym dziadkach tych żyjących, jak i tych, którzy już odeszli do Pana.

29 stycznia — Koncert kolęd naszego parafialnego chóru „Laudate Dominum” wraz z orkiestrą o godz. 19.00.

RORATY

W tym roku w czasie nabożeństw roratnich dzieci rozważały znaki przekazane przez Maryję w czasie Objawień w Fatimie.

IDŹCIE I GŁOŚCIE

*Wiele jest serc,
które czekają na ewangelię.
Wiele jest serc,
które czekają wciąż*